

V Galérii Átrium vystavuje ďalší prešovský študent Keď nemohol za „socíku“...

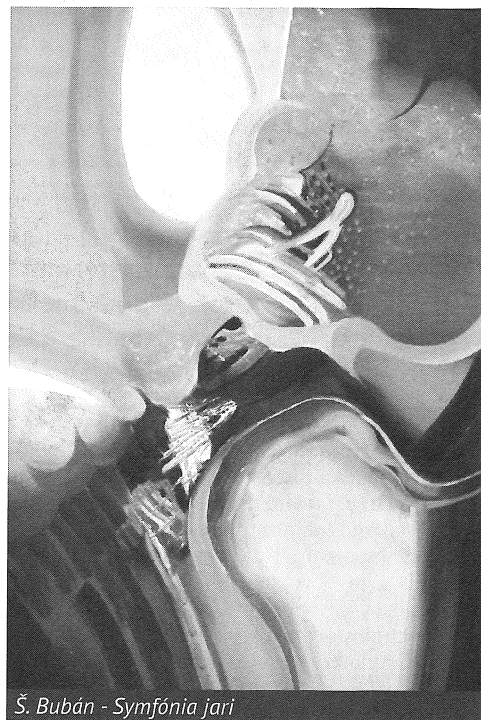
Rodák z Pavloviec nad Uhom študoval v Prešove v polovici 50-tych rokov. A to bol prvopočiatok jeho dlhej a umelecky plodnej celoživotnej dráhy. Maľoval nielen v škole, ale aj v DJZ, kde tvoril kulisy, ba aj v nekonečných rozhovoroch o umení so svojim profesorom Štefanom Hapákom. Potom vojenčina a nakoniec zakotvil na univerzite v Bratislave, u dvojice Eugen Lehotský a Rudolf Hornák. Taká bola príprava na život a aktívne pracovné obdobie výtvarného pedagóga Štefana Bubána, ktorého obrazy môže prešovská verejnosť zhliaďnuť v Galérii Átrium na Floriánovej ulici. V pol stovke diel prevážujú akvarely, ku ktorým sa autor s chuťou vrátil po vyše polstoročí.

Ako každý maliar, aj on mal štýlové a žánrové obdobia. V 50-tych rokoch sa napríklad venoval akvarelovej krajine, z ktorých sa zachoval jeden – jediný, na vernisáž ho priniesla ako ukážku mladosti jeho dcéra Lenka. O niekoľko rokov odštartoval obdobie abstrakcie, čo politickej verchuške nebolo po chuti, takže mal všade dvere zatvorené. Aby prežil, ponoril sa do krajiny, objavoval svoj vlastný svet vo svete prírody, svoje videnie súvisiace s pocitmi a prežitkami. Jeho „bubánovské“ krajinky sme

v našom meste (aj v Átriu) už mali možnosť obdivovať. Neskôr ho asi desať rokov držia figurálne kompozície a až koncom 80-tych rokov minulého storočia, v čase, keď „to už začína vrieť“, vrátil sa k svojej obľúbenej abstrakcii, v ktorej vlastne dominoval. A tá mu vyniesla aj široké medzinárodné uznanie na samostatných i spoločných výstavách v Izraeli, v Egypte či na Cypre, v Uzbekistane, Japonsku i vo Francúzsku, ba vlastne v galériách bezmála všetkých európskych veľkomiest. V Prešove preto, že sa tu od študentských čias cíti dobre a vníma priazeň prešovského publika. A teraz, „na staré kolená“, toto tvorivé obdobie oceňuje svojou filozofiou, že pozitívom veku a kvality je množstvo ponúk, ktoré na vystavovanie dostáva e-mailom z galérií celého sveta.

Vystavené Bubánove obrazy sú jemné, vytvárajúce príjemné pocity a podvedomé zamyslenie. Sám o tomto novom akvarelovo-krajinárskom období hovorí:

- Zhotovil som tisíce kresieb z prírody, na mnohé miesta sa rád vraciam, pretože sú stále iné, menia sa každým slnečným lúčom a mráčikom, ročnými obdobiami či iba ranným svetlom a súmrakom. Vtedy hľadám svoju vysnenú krajinu, ktorá ma naplní svojou harmóniou a nedotknuteľnosťou. Na mojich obrazoch nie sú diaľnice, mosty a komíny, ale čistá, zachovaná príroda, ktorá je čím ďalej, tým vzácnejšia.

Š. Bubán - Symfónia jari

Bubánove oázy pokoja určite oslovia predovšetkým prešovských milovníkov akvarelov, ktorí budú mať jeho diela k dispozícii do polovice apríla.

(mog)

Veľkonočný jarmok

Zase sú pred dverami ďalšie sviatky, na ktoré sa veľmi tešíme. Každý si chystá niečo, čo mu tieto sviatky pripomína – vyzdobujeme si svoje príbytky, upratujeme...

Pred týmito sviatkami sa konajú rôzne veľkonočné jarmoky, na ktorých si môžeme kúpiť výrobky, krásne veľkonočné dekorácie. Jeden veľmi pekný jarmok sa konal 15. marca v Základnej škole na Lesníckej ulici v Prešove - Solivare. Vystavovali a aj predávali tu svoje výrobky remeselníci, ktorí súčasne zaúčali do tajov svojho remesla aj žiakov tunajšej školy. Návštevníci obdivovali solivarskú čipku, šperky, maľované vajčká, košíky z papiera, pletené, drevené výrobky a iné. Aj žiaci predávali výrobky, ktoré zhotovili so svojimi učiteľkami. Pre

každého boli prichystané buchty, koláče, čaj či káva. Atmosféra bola krásna a spriemňovali ju svojim programom žiaci školy spevom ľudových piesní, sprevádzaným hrou na akordeóne, husliach, gitare. Poďakovanie za zorganizovanie tohto jarmoku rozhodne patrí všetkým zamestnancom školy na Lesníckej ulici v Prešove – Solivare a aj rodičom, ktorí sa snažili zo všetkých síl pomáhať. Hoci to obnášalo dosť síl, námahy, ale stálo to za to! Bolo to super!

Mgr. Anna Kušnírová